

Криму також може серйозно постраждати. У разі вибуху евакуація населення в радіусі 10-30 км є обов'язковою, а «на решті території уже на вибір — куди долетить».

В останні дні надходять тривожні звістки про те, що окупаційна армія РФ навмисно скидає рівень води через Каховську ГЕС, чим ставить під загрозу систему охолодження ядерного палива та парового вибуху, розгерметизації трубопроводів та значного радіоактивного викиду.

Наприкінці доповіді було зроблено висновки про неприпустимість розвитку такого сценарію ядерного апокаліпсису на Запорізькій АЕС та запропоновано запобіжні заходи: щодо негайної демілітаризації зони, яку повинна охороняти відомча охорона АЕС та негайне розведення військових сил, що протистоять, на безпечну відстань від станції, та негайно припинити скид води з Каховського водосховища. У разі невиконання цих умов вся відповідальність ляже на той бік, який цього не виконає.

Список використаних джерел

1. <https://rtvi.com/obyasnyаем/chto-proishodit-s-zaporozhskoj-aes-i-chem-ona-vazhna-dlya-rossii-i-ukrainy/> Что происходит с Запорожской АЭС и чем она важна для России и Украины
2. <https://www.pravda.com.ua/rus/news/2022/03/4/7328064/> Запорожская АЭС под контролем российских оккупантов.
3. <https://www.dw.com/ru/vyshla-iz-pod-kontrolja-jeksperty-ob-okkupirovannoj-rf-zaporozhskoj-ajes/a-62723162> МАГАТЭ о ситуации на Запорожской АЭС.

СМЕРТЕЛЬНІ СЮРПРИЗИ ВІЙНИ: ЯК МІНУВАННЯ ТЕРИТОРІЇ УКРАЇНИ МОЖЕ СПРИЧИНИТИ НЕЩАСНІ ВИПАДКИ

*Курепін Вячеслав Миколайович,
кандидат економічних наук,
доцент кафедри методики професійного навчання,
Миколаївського національного аграрного університету*

Проблема збереження миру й відвернення загрози світової війни найважливіша проблема на Землі [1]. Під час виникнення глобального військового конфлікту в світі, нашіпгованому ядерною зброєю та ядерними технологіями переможців не буде, тому всі інші проблеми втрачають сенс.

У світі накопичено майже 50 тис. різних ядерних боезарядів загальною потужністю до 50 тис. мегатон, що у мільйон разів перевищує силу атомного вибуху в Хіросімі у 1945р. [2]. Цього запасу достатньо, щоб знищити людство. Вибух лише однієї мегатонної ядерної бомби за своєю силою перевищує сумарну силу всіх вибухів під час Другої світової війни.

Сполученим Штатам для повного знищення людства треба було б зробити 5351 вибух, а росії - 4206. Якщо, хтось один натисне на кнопку, то світ приречений. Тим, хто виживе в результаті атаки, не вижити в ситуації, що після ядерного удару екологічної ситуації [3]. Шанс початку ядерної війни завжди залишається високим, і цього треба уникати.

За підрахунками істориків упродовж останніх 6 тис. років мирними, тобто без воєн, були лише 292 роки. У 20-му столітті людство пережило дві страшні світові війни, але збройні конфлікти у світі продовжують відбуватися. Прогресивні мислителі завжди засуджували війну як нелюдське починання, що несе з собою лише спустошення і руйнування, мріяли про вічний мир. «Мир, - писав великий гуманіст Сервантес, - це найвище благо, якого люди бажають у цьому житті».

Наразі українське суспільство переживає жахливу війну, під час якої проти мирних мешканців чисельних населених пунктів використовується жахлива зброя. Ця війна відрізняється особливою жорстокістю та мерзенністю.

На жаль після чисельних обстрілів та ракетно-бомбових ударів по території нашої держави залишаються «залізні пастки» - снаряди, міни, ракети тощо, які не розірвалися [4]. Через такі обставини Україна опинилася серед світових лідерів із забруднення території вибухонебезпечними предметами.

Приблизно 150 - 180 тис. км², що становить 25–30% усієї території країни десятки років доведеться українським саперам знешкоджувати ворожі міни, це небезпечні території. Зараз площа замінованих українських територій дорівнює площі всієї Великої Британії, а війна ще продовжується.

Організація об'єднаних націй називає Україну однією з найбільш замінованих країн світу. Українські сапери та рятувальники щодня знешкоджують від 2 до 6 тисяч снарядів та мін. Кожна з них відрізняється своїм принципом дії та наслідками вибуху.

Але життя продовжується, мешканці населених пунктів під час затишшя намагаються насолоджуватися мирним життям: проводять земельні, польові роботи, йдуть на прогулянок, займаються благоустроєм власного подвір'я. Громадяни знаходять багато небезпечних знахідок, - вибухонебезпечні предмети. Під цією назвою слід розуміти будь-які пристрої, засоби, підозрілі предмети, які здатні за певних умов вибухати.

Фахівці управління з питань цивільного захисту на жаль, досить часто, фіксують гибель дорослих та підлітків які, намагалися розібрати пристрої або здати їх на металобрухт. Є випадки коли діти, заради цікавості граються із боєприпасами. Тому дуже важливо надати інформацію про смертельні сюрпризи війни, які вбивають мирне населення нашої держави [5].

Противохотні фугасні міни. Невеликі предмети з пластику, які ворог використовує проти збройних сил України (ЗСУ) Ця міна уражає все живе біля себе через силу вибуху міни. Її принцип дії – «нажимний», якщо людина наступає на неї, вона спрацьовує. Ураження буде залежати від типу міни, але частіше це ураження кінцівок. Особливу небезпеку становить міна «Метелик» або ж, як її ще називають, «Пелюстка», її розмір 12 сантиметрів, вага близько 80 грамів, кожна з них розкидають із касетних боєприпасів. Спрацьовують такі міни

одразу після їх викину з «тубусів», спрацювання також відбувається при контакті. Протипіхотні фугасні міни мають часовий детонатор, тобто елемент самоліквідації. Через кілька годин міна може самостійно вибухнути.

Протипіхотні осколкові міни. Такі міни уражають різочими елементами, які знаходяться в корпусі міни. Їх закопують у ґрунт або маскують на дереві. Вибухають вони якщо їх хтось дистанційно активує, або хтось буде не уважний та зачепить натягнутий дріт. Дія ураження - спрямована (уламки вилітають з одного боку міни), або кругова (розлітаються на 360 градусів). Одна з найнебезпечніших осколкових мін - ОЗМ-72, яку ворог активно використовує для мінування стежок, доріг та інших місць, де можуть появлятися люди. За розміром вона, як літрова банка. Важить 5 кілограмів. Усередині має 2400 осколків, які розлітаються на 50 метрів. Людина зачіпає розтяжку, міна вистрибує на висоту 1 метр і тоді розривається корпус. Шансів вижити майже немає.

Протитранспортні (протитанкові) міни. Їх закопують у землю або залишають на поверхні, вибухають від ваги у 120 кілограмів і більше, проте торкатися таких предметів в жодному разі не можна. Ворог, з яким ми стикнулися, підступний, часто під протитранспортні міни він встановлює протипіхотні міни, і тоді у разі вибуху шансів вижити практично немає.

Касетні боєприпаси. РСЗО «Град», «Смерч», «Ураган», «Точка У» можуть бути касетними. Неодноразово ворог засипав наші мирні населенні пункти такими жакливими пристроями, нажалі були поранені, вбиті. Такі боєприпаси влаштовані за принципом російської «матрьошки». У випущеному боєприпасі, який доставляється ракетою, є від 30 до 70 маленьких боєприпасів, їх розмір - 12 сантиметрів, розлітаються вони на площу в кілька гектарів. Мають механізм самоліквідації. Але в місті Миколаєві зареєстровані випадки, коли такі міни не самоліквідовувалися, а при необережному поводженні з підозрілими предметами гинуло мирне населення. Цей тип боєприпасів заборонений міжнародною конвенцією з касетних боєприпасів, але російські військові неодноразово застосовували та продовжують застосовувати їх.

Саморобні вибухові пристрої. Цей тип боєприпасів важко розпізнати, ховають їх в побутові речі, встановлюють в автомобілях, закріплюють всередині будинків. Саморобна вибухівка різна за розміром, кольором і вагою. Принцип дії довільний, тому і дуже небезпечний, особливо приваблює дітей та підлітків.

У світі існує така класична формула: рік війни – це 10 років розмінувань, це дуже вагомий термін. Незважаючи на, те що війна наразі в Україні продовжується, сапери знешкодили вже понад 175 тисяч боєприпасів та обстежили територію площею 67,639 гектара, проте повне розмінування областей, які були звільнені від ворога, може тривати понад два роки [6]. Тому небезпечними для проживання може бути будь яка місцевість, де побував наш ворог.

Отже, складність розмінування полягає в тому, що вибухонебезпечні предмети можуть бути заховані будь-де, тому поки спеціалісти не перевірять кожен клаптик території, залишайтеся в небезпеці. При виявленні вибухонебезпечного або підозрілого предмета негайно припинить всі види робіт

в районі виявлення вибухонебезпечного пристрою. Повідомте про небезпечну знахідку та її розташування оперативно-рятувальну службу ДСНС, поліцію, місцеві органи влади. Встановити із підручних матеріалів (мотузки, шматка тканини, каміння тощо) попереджувальні знаки або огорожу навколо вибухонебезпечних предметів. Одна з основних причин нещасних випадків з вибуховими пристроями - грубе порушення елементарних правил безпеки. Тому розмінуванням, знешкодженням або знищенням вибухонебезпечних предметів повинні займатися тільки фахівці відповідних служб.

Список використаних джерел

1. Олюшинець А. П. Проблеми збереження миру й відведення загрози світової війни // Збереження планети - глобальні виклики, загрози, можливості на засадах результативного партнерства : тези доповідей тематичного круглого столу з питань екологічної безпеки до Всесвітнього Дня Землі - Earth Day, м. Миколаїв, 22 квітня 2022 року / Миколаївський національний аграрний університет. Миколаїв : МНАУ, 2022. С. 13-15. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/11314>.
2. Курепін В. М. Воєнні конфлікти, як глобальні екологічні проблеми суспільства // Педагогічні інновації : матеріали Всеукраїнської науково-практичної інтернет-конференції, м. Миколаїв, 28-29 квітня 2021 р. Миколаїв : МНАУ, 2021, С. 156-158. URL:<http://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/9296>.
3. Курепін В.М. Підвищення рівня підготовки здобувачів вищої освіти освітнього ступеню «Магістр» з дисципліни «Цивільний захист» // Актуальні питання техногенної та цивільної безпеки України : матеріали II Всеукраїнської наукової конференції, м. Миколаїв, 18 – 19 вересня 2020 р. - м. Миколаїв : Національний університет кораблебудування імені адмірала Макарова, 2020р., - С. 172-175. URL:<http://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/7946>.
4. Піндера М. Екологічна безпека територій у зоні бойових дій // Молодь, наука, бізнес : матеріали Всеукр. інтер.-конф. здоб.вищ.освіти і мол.учених, 5-6 жовтня 2022 р., м. Миколаїв. Миколаїв : МНАУ, 2022. С. 81-83. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/11861>.
5. Курепін В. М. Готовність до надзвичайних ситуацій та умов воєнного стану // Вирішення сучасних проблем технологій та техніки в сільськогосподарському виробництві : зб. матеріалів Всеукраїнської науково-практичної конференції № 18, м. Ніжин, 24-25 листопада 2022 р. Ніжин, 2022. С. 93-96. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/12252>.
6. Пранович К. О. Охорона земель, інженерно-технічні заходи цивільного захисту та благоустрій територій об'єднаних громад // Інформаційно-психологічна та техногенна безпека: історичні аспекти, особливості захисту суспільства та особистості : тези доповідей за результатами тематичного «круглого столу», м. Миколаїв, 9 грудня 2022 р. Миколаїв : МНАУ, 2022. С. 43-46. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/12080>.